

REVISTA FOTOGRAFICA DE CATALUNYA

REDACCIÓ - PROVENÇA, 287 - TELÉFON 71177

ANY. 2
NÚM. 10

MARÇ - 1934

Núm. 1 esgotat - núm 5, 5 ptes.

PREU DE SUBSCRIPCIÓ:

Un any ptes. 12'60
Sis mesos ptes. 7'30
Núm. solt ptes. 1'50
Núm. atrassat 2'50
Extranger ptes. 15

DELS JURATS QUALIFICADORS

per Andreu Mir

El tema que hom es proposa tractar en aquest article és d'un caire molt delicat i segurament hom no s'hauria decidit a tractar-lo de no haver-lo remogut el nostre amic Grisejos, en l'article aparegut en aquesta revista sota el títol «L'esperit de Crítica», en el qual es blasma el costum per part dels aficionats de censurar les actuacions dels jurats qualificadors. No cal dir que, en part, les lamentacions de Grisejos tenen un fonament de raó i tal vegada, en alguns casos, és justificat el blasme; però no tota la culpa del que ell assenyala és dels aficionats, ni tots els aficionats són igualment impulsius. Hom creu, sincerament, que els jurats tenen bona part de culpa d'aquest estat d'esperit protestatiu que plana gairebé sobre tots els aficionats, i creiem que el més adient seria exposar una forma o manera d'actuar els jurats en la judicació de les obres. Una de les condicions essencials que hom ha d'exigir en els individus que els formen és la de tenir plena capacitat judicativa, cosa que no és el mateix que tenir suficiència d'ofici, tant si són amateurs com professionals.

L'actuació de gairebé tots els jurats no es desenvolupa amb la independència de criteri personal necessària, ja que la coacció voluntària en molts individus, exercida pel reconeixement de la superioritat d'algun company de jurat és evident; això fa que moltes vegades la modèstia personal privi, davant del company esmentat, de fiscalitzar una competició amb completa independència de criteri; la funció judicativa en aquests casos esdevé incompleta i, algunes vegades, equivocada.

En matèria d'Art fotogràfic sinó existeixen normes que precisin el mínim i el màxim de la seva concepció i execució temàtica, en canvi hi ha les lleis del bon gust i de la bellesa emocional, que fan que les obres puguin fer sentir als que tenen la tasca de judicar-la, la deguda vibració de l'esperit d'acord amb els seus gustos, i és d'aquest fet que neix la capacitat per a classificar les obres amb més o menys encert; el fet emocional de cada una de les produccions ha d'influir en el temperament artístic i coneixements tècnics que hom tingui, per a determinar la seva preferència, analitzant-la i discutint-la si cal amb el altres companys de jurat, amb la màxima convicció; i dels resultats d'aquest anàlisi, arribar a la determinació qualificativa.

El fet que en algunes competicions les judicacions fetes es prestin, no ja a vius comentaris per part d'alguns aficionats, sinó al blasme gairebé general quant a l'apreciació de les falles del jurat, vol dir que deuen haver uns punts de raó i, per tant, no cal carregar la culpa solament als aficionats. Es per tal d'evitar mals majors en l'Art fotogràfic que jurats i jutjats tenim el deure de cercar, la manera o fórmula que permeti, sinó acabar amb aquest estat d'opinió, almenys que aminori els falls desencertats; els jurats haurien

de tenir com a condició essencial, la màxima capacitat en els seus components, un criteri crític, amb esperit pedagògic, i així no es donaria el cas suara ocorregut d'un concurs on hi havia una obra que, per la seva envergadura, concepció temàtica i modalitat d'interpretació, destacava enormement entre les altres i que no obstant, ha escapat a l'observació del jurat, tota vegada que no ha estat qualificada, ni tan sols mencionada, tot i que la seva especialitat modèlica bé ho valia, si més no per la tasca de preparació i interpretació que suposa realitzar una obra fotogràfica plena d'intenció literària de gran volada. Quant es presenten obres com aquesta, tan poc corrents en els nostres concursos, cal encoratjar llurs autors a seguir conreant aquest gènere tan sols sia per a sortir de la monotonia que s'acusa en gairebé totes les competicions d'Art fotogràfic.

No hi ha dubte que hom ha de reconèixer que no tots els aficionats critiquen per esperit protestotari, ni que tots els que fallen els concursos els manca capacitat i encert; creiem que és de necessitat obrir una enquesta en aquestes pàgines perquè qui més hi sàpiga més hi digui, sobre com i de quina manera haurien d'actuar els jurats qualificadors, i és molt possible que a algú se li suggerereixi la manera de resoldre aquest problema tan delicat; i ja que de suggerències o idees parlem, ací va la nostra. Creiem que els jurats haurien de formar-se i actuar de la següent manera. Es compondríen com de costum de tres persones, cada una de les quals procedirà a la judicació sols empleant-hi el temps que al seu judici calgui; acabada la tasca cada membre lliurarà per escrit la seva classificació a un compromisari, nomenat prèviament, el qual, un cop aplegades les tres classificacions, si no existeix coincidència entre els tres (que segurament no hi serà) els reunirà, i els llegirà les classificacions per tal que les coneguin, i es posin d'acord; d'aquesta manera creiem que se'n pot esperar el màxim encert, ja que l'expontaneïtat i la sinceritat amb què estaran fetes les classificacions, serà d'acord amb el temperament, concepció, gust artístic i criteri personal de cada un, i així podran discutir raonant cadascú el perquè de les seves preferències, i d'aquesta manera podria evitar-se els falls precipitats, o fets sota la pressió moral si es vol voluntària com havem dit abans, per la presència de personalitats reconegudes, però que també, com tot mortal, poden equivocar-se.

En resum, creiem que cal cercar la manera, sigui la que hom exposa o una altra que es cregui millor, que resolgui el delicat problema de les judicacions. Es certament absurd pretendre que es judiqui al sol gust de l'aficionat, i no és menys absurd creure que els jurats són infal·libles i les judicacions no poden tenir falles importants i lamentables; a uns i altres no els queda altre remei que suportar la crítica i moltes vegades la censura.

COM ES DESVETLLA EN NOSALTRES L'AFICIÓ

per el Dr. J. Pla Janini

Es innegable que en els dos Salons Internacionals de Fotografia que s'han celebrat a la nostra ciutat, tots hem tingut ocasió d'admirar aquest magnífic procés de positivar els nostres clixés, però no és menys cert que potser embadalits en la contemplació de les nombroses i bones obres que s'exposen en aquesta classe de certàmens, no donéssim la importància merescuda als *Bromolis transportats*. A més, molts de nosaltres, (entre els quals jo hi he d'ésser inclòs) creiem que el susdit procés consistia en traspasar la imatge del bromoli amb més o menys habilitat a un paper acondicionat per aital fi. Així estaven les coses quan, en una sala d'exposicions de la nostra preada ciutat fou presentada una magnífica col·lecció de retrats, tots ells realitzats

segons el procediment susdit, essent l'autor d'ells un professional que desitjava donar sortida a una mercaderia, per la qual cosa cercava l'ocasió d'aconseguir la seva finalitat. Nosaltres, interessats per aquell procediment, només que per a posseir un retrat executat pel distingit artista, ens hi apropàrem i li proposàrem que ens fes el retrat d'una persona de la nostra família; però com no tenia local a propòsit per aquesta mena de treballs, li oferírem el nostre modest laboratori. el qual es dignà visitar un dia per manifestar-nos després *que a ell això no li era necessari*, puix tenia un operari que ho verificava, i que dintre d'una hora ens vindria a visitar. Ni curt ni mandrós comparegue dit operari amb una bona carpeta de treballs, molts d'ells d'alta qualitat. I com que el nostre i únic propòsit era conèixer la tècnica d'aital procediment, posàrem tot el nostre interès en que ens fossin donades totes aquelles referències i instruccions necessàries, però tot fou devades, perquè com que aleshores no era practicat per cap professional ni «amateur», no tenia res de particular que ens marqués tot el material necessari per a realitzar dit treball.

Però un bon punt aconseguí que arribés de l'estranger tot allò que era convenient per la nostra finalitat, i amb alguna semi-lliçó que ens donà aquell operari, ens hem posat a treballar amb la illusió no llunyana d'assolir els nostres propòsits.

No puc acabar, però, aquestes ratlles sense abans agrair a Willi Perchermeier els primers consells per sotir triomfant en aquesta tasca, que si bé té moltes facilitats per a qui coneixi bé el bromoli, hem de reconèixer que sempre és més fàcil si l'alumne es veu guiat per un bon pràctic.

La base d'aquest procediment és el mateix que el bromoli, això és: la propietat que poseeix la gelatina d'absorbir més o menys aigua i per tant més o menys tinta grassa segons hagi estat més o menys curtida la solució destinada a tal finalitat. Però així com en el bromoli hem de procurar que el nostre clixé sigui d'una relativa uniformitat, el transport ens permet de treballar amb clixés més contrastats, sempre i quant, dintre de cada contrast, poseeixi els detalls necessaris perquè resulti un conjunt armònic.

Per tal de fer un bon transport cal disposar de les matrius necessàries, això és: mantes proves al bromur com valors dominants tingui el clixé. La primera serà per les notes *clares o brillants*; la segona, per a les *mitges tintes*, i la tercera, i última, per *als negres*, procurant que cada un d'aquests valors quedi ben destacat respecte als altres.

Tots sabem que resulta difícil en alguns clixés aconseguir tal finalitat en una mateixa prova, i més quant l'assumpte és un contrallum fet a plena Natura i sense els artificis de la galeria. Un bon punt es tenen les dues o tres matrius, revelarem o entintarem la matriu número 1, o la dels tons clars, procurant fer-ho amb un color clar, ja que després hem de superposar un o dos colors que seran tant o més obscurs, segons la segona o tercera matriu; generalment l'última sempre serà el negre o un to més obscur que les anteriors.

El que realment resulta més molest del procediment que estem comentant, és la premsa o tòrcul, que ultra ésser un aparell car, necessita molt espai i és molestós si es té present que s'utilitza poc; si afortunadament tenim unes matrius bones en tots conceptes, ens serà molt fàcil tirar 5 ó 6 proves de gran qualitat, sense posar per la nostra part només que una feina mecànica.

Les cartolines destinades a rebre la imatge, han d'ésser de poc gra i semi encolades, això és: totes les bones cartolines que s'utilitzen per al dibuix i aquarelles, donen bons resultats. Nosaltres preferim utilitzar-les seques, puix en cas contrari la impressió resulta desigual, ja que no és cosa fàcil humitejar-les d'una manera uniforme i molt menys si es tracta de grans tamanys.

Entenem que seria de gran utilitat que alguna de les nostres entitats fotogràfiques pogués disposar d'un aparell o premsa per tal de fer possible a tots els associats l'estudi i pràctica d'aquest procediment.

Ens ha arribat a les nostres orelles que alguns professionals, segurament estimulats per l'aparició de *bromolis transportats* en l'aparador d'algun dels seus confreres, es preparen per no restar rerassagats. Com és natural, els començos no seran molt satisfactoris, però hem de reconèixer que això representa un avenç que no podem per menys d'aplaudir.

LA PROPIETAT INTEL·LECTUAL EN LA FOTOGRAFIA

per Narcís Ricart Bagués

Essent molt freqüents les còpies o reproduccions d'obres fotogràfiques en revistes, setmanaris, periòdics i altres publicacions (SENSE PERMIS DELS SEUS AUTORS), i entenent que ART DE LA LLUM no solament s'ha preocupat de fer tasca pedagògica, sinó que també ha de fer prevaldre els drets i senyalar els deures que en tot moment pertocuen als seus amics, subscriptors i aficionats a la fotografia en general, és el meu propòsit avui posar de manifest respecte a la propietat intel·lectual, tot allò que sota el punt de vista legal i jurídic, pot atànyer als que cultiven amb tant d'amor i entusiasme l'Art fotogràfic.

Con que aquells que practiquen la fotografia, tant ARTISTICA com DOCUMENTAL, són elements selectes i incapaços de fer cap tort a ningú no hi ha dubte que sabran també els deures i drets que cal complir respecte d'aquesta qüestió tan interessant, i més encara, davant de la infinitat d'assumptes i casos que s'han produït i que, per dissort nostra, continuen produint-se.

Per tant, doncs, els motius bàsics i que veritablement m'obliguen a intervenir en el que fa referència a l'encapçalament d'aquest article, és: *el que per dret i llei a tots ens pertoca fer en el moment d'èssernos copiada o reproduïda una obra, SENSE EL NOSTRE CONSENTIMENT*. I dic sense el nostre consentiment, perquè molts, amb tot i veure'ns obres nostres, publicades en els susdits setmanaris, revistes, periòdics i altres llocs, no ens hem preocupat mai de res, només quan ja s'ha arribat al punt que *uns poc escrupolosos reproductors* ens han tocat l'esquena de valent.

Precisament per això (i fent-me ressó d'aquestes circumstàncies anormals que molts companys meus han tingut la dissort d'haver pogut constatar algunes vegades), avui, i des d'aquestes acollidores planes, m'adreço molt especialment a ells i a tots els amants de la fotografia de la nostra terra, per tal de tenir-los al corrent *dels preceptes legals* extrets de llibres i publicacions oficials (que sens dubte hom desconeix no per desídia, sinó per la seva immensa extensió) a l'objecte de posar de relleu tot quan aquesta té d'interessant i beneficiosa, la qual tracta molt especialment en diversos llocs, *de la propietat intel·lectual respecte l'Art fotogràfic*.

Creient innecessari fer cap més comentari (perquè tot el que us pugui suggerir, volguts amics, ja us ho assenyalaran amb la màxima perfecció i detall, els paràgrafs que a continuació s'insereixen), em concretaré a reproduir literal i estrictament el que als aficionats a la fotografia ens interessa, i *la forma en què hem de pronunciar-nos a l'hora d'ésser-nos publicada o reproduïda una obra de la nostra exclussiva propietat*, en qualsevol lloc, per modest que aquest sigui.

Es altament interessant recordar a tots aquells que ho ignoren que, a mitjans del segle XIX, fou quan els Estats es preocuparen de formular lleis que protegissin els interessos representats per les obres de la intel·ligència. El descobriment de la impremta (i de tots els altres procediments que permeten reproduir fins a l'infinit les creacions del pensament), foren les causes que suggeriren les primeres mides adoptades en favor del reconeixement de la personalitat i del dret dels autors.

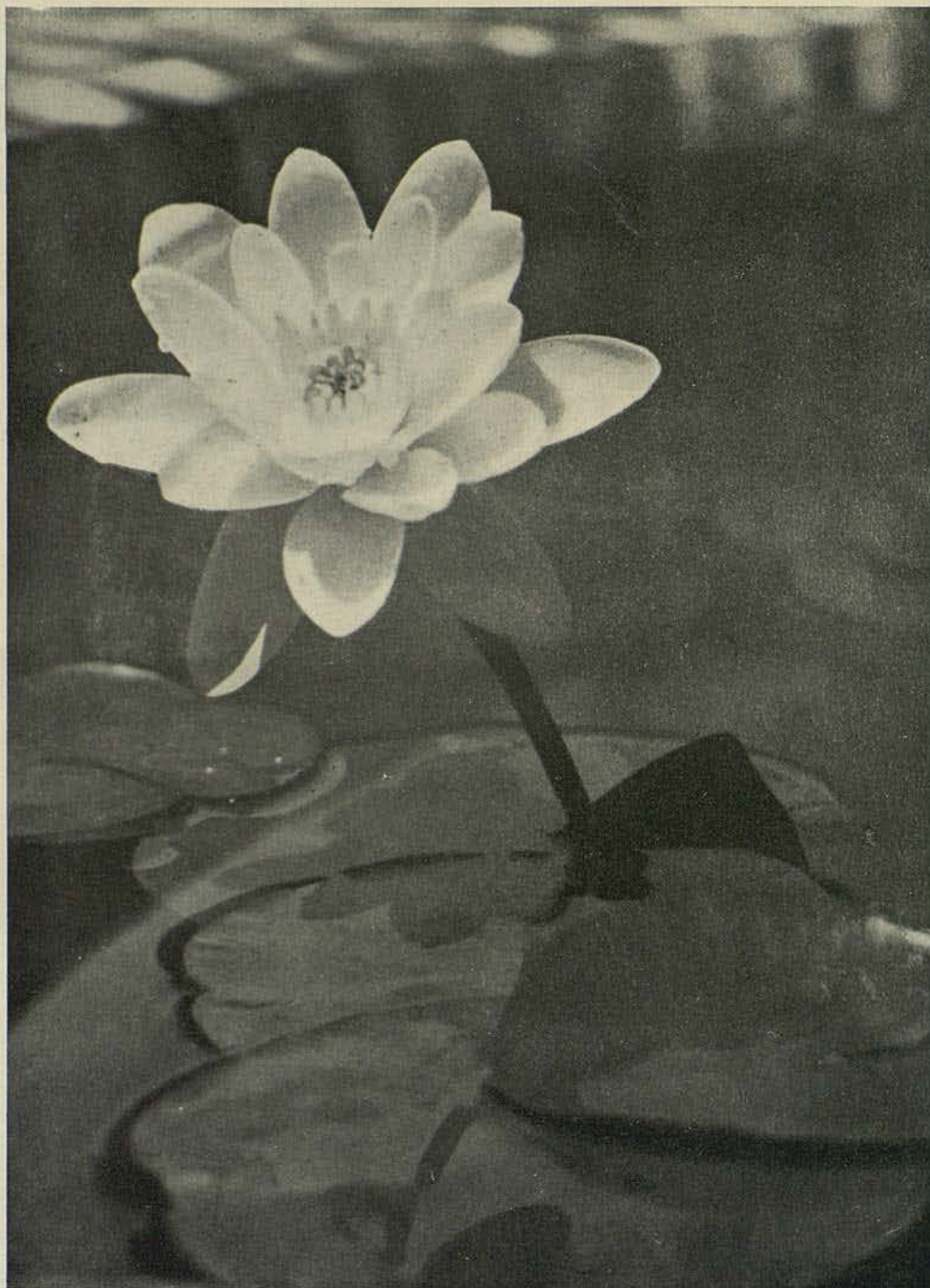
En l'extensíssim camp explicatiu de la llei, consta: «que el reconeixement explícit del dret de propietat intel·lectual, data del 10 de juny del 1813, i el dret o domini que tenen els autors sobre una obra que han creat o fet, i que els pertany per usar i disposar d'ella i reivindicar-la lliurement amb exclusió de qualsevolga altra persona; això, és el que representa la propietat intel·lectual».

DEL CAMI ESTANT...
BROMUR

S. BARNET

PLACA 73

LOTUS
BROMUR

J. INSA

A TRENC D'AUBA
BROMUR

H. BORRELL ARAGONES

"TRITONS"
BROMUR

A, CISTERÓ

PAISATGE
BROMUR

B. OLIVER

PAISATGE
BROMUR

J. SÀNCHEZ

FENT CAMÍ
BROMUR

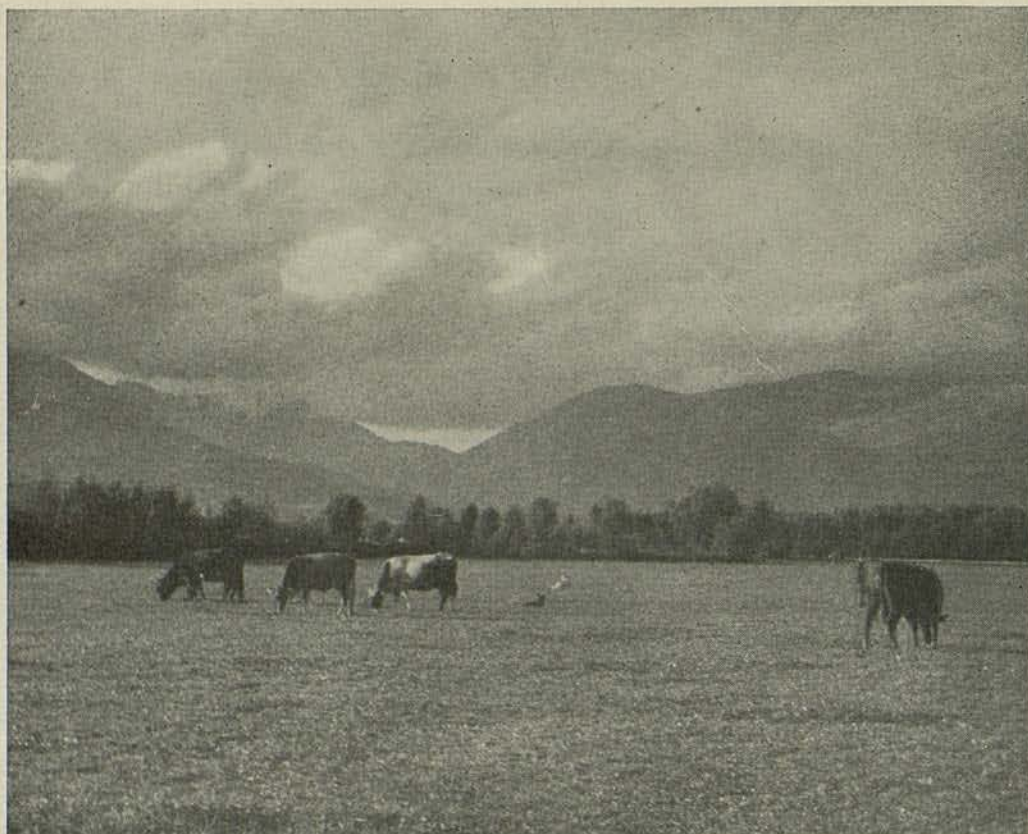
R. PI

CADAQUÈS
BROMUR

L. MAS

PLACA 77

CAP AL. TART...
BROMUR

J. JOSE GIL

RENTAN...
BROMUR

L. PERACAU

FULLERACA ..
BROMUR

N. PECHOU

CIGNES
BROMUR

L. RIBERA FELIU

Per tant, doncs; «S'entèn per propietat intel·lectual, el domini exclusiu que l'home té sobre els productes de la seva intel·ligència, per a publicarlos, reproduir-los o autoritzar a un altre llur publicació o reproducció en la forma que cregui més convenient i pel procediment o mitjà més adient.»

«La susdita propietat intel·lectual, segon el dret vigent, comprèn les obres científiques, literàries i artístiques *que puguin donar-se a la llum per qualsevol procediment*; assistint als seus autors, segons preceptua l'article 48 del Codi Civil, *el dret d'explotar-les i disposar d'elles a llur voluntat.*»

Ara bé: segons l'article 10 del Reglament vigent; «*S'entenen per obres als efectes de la propietat intel·lectual, totes les que es produeixin i puguin publicar-se pels procediments de l'escriptura, el dibuix, la impremta, la pintura, el gravat, la litografia, l'autografia, la FOTOGRAFIA, i qualsevolga altre sistema imprès o reproductor conegut o que s'inventi en l'avenir.*»

«Llur dret, comprèn els autors respecte de les seves pròpies obres, com també els autors de mapes, plànols, dissenys científics, compositors de música i els autors d'obres d'art respecte a la reproducció de les mateixes, per qualsevolga mitjà.»

L'article 8.è disposa: «que no és necessària la publicació de les obres perquè la llei empari la propietat intel·lectual, *no tenint, per tant, dret a publicar sense el corresponent permís de l'autor, cap reproducció científica, literària o artística, que s'hagi estenografiat, anotat o copiat durant la seva lectura, execució i exposició pública o privada, com tampoc les explicacions orals.*»

L'article 7.è del Reglament vigent fa constar que: «*Ningú no podrà reproduir obres alienes sense el permís dels seus propis autors.*»

Els articles 9.è i 10 diuen que: «La venda o alienació d'una obra d'art, excepte pacte en contra, no porta en sí mateixa l'alienació del dret de reproducció ni el d'exposició pública de la mateixa obra, els quals son reservats a l'autor, essent, per tant, precis per poder copiar o reproduir en iguals o altres dimensions i per qualsevolga mitjà, les obres d'art original existents en galeries públiques en vida dels seus autors, *el previ consentiment d'aquests.*»

En l'article 66 del susdit reglament, es fa present que: «Per a l'execució de la llei de propietat intel·lectual, s'assenyala a l'autor el dret de corregir i refondre les seves obres, amb i que les hagi venut o alienat; advertint, però, que la senzilla correcció no alterarà en cap manera les condicions del contracte de venda que s'hagués formalitzat respecte de la producció original; amb tot, però, si les innovacions són essencials i resulta per tant marcadament demostrat el nou treball de l'autor, aquest tindrà dret a percebre la tercera part del que devenguin cada una de les reproduccions o representacions de l'obra refundida.»

Per últim s'assenyala que: «*Tot el que fa referència a la propietat intel·lectual, cau sota la jurisdicc governativa o judicial.*»

Crec, amb l'exposat, haver acomplert un deure de companyerisme. Com hom pot suposar, el meu intent no ha estat altre que el de posar als ulls dels meus amics, subscriptors i aficionats a la fotografia de Catalunya i d'arreu d'Espanya tot el que fa referència a aquest tema tan important, a fi de què tant els que anem pel món carregats de bona fe com *aquells espavilats* reproductors (els quals fins avui amb la seva fingida ignorància, s'aprofitaven d'un treball que mai cap d'ells no ha satisfet com realment era de llei) sàpiguen d'una vegada fins on arriben els seus drets i deures, els quals, d'avui endavant tots aquells que practiquem la fotografia hem de fer prevaldre i complir estrictament al peu de la lletra.

Després de tot l'anotat, amics, sols em resta fer-vos avinent que si mai teniu uns moments de platxeri, els dediqueu *a consultar punt per punt l'obra vigent que es refereix al dret de propietat intel·lectual* (molt extensa per cert), i aleshores, abans de citar judicialment a algun d'aquells desposseïts d'es-crúpols, *i que sovint fan d'allò que no és ni ha estat mai seu, tot el que els plau*, sabreu com i de quina manera heu de pledejar per fer prevaldre els vostres drets. Recordeu, però, que per fer prevaldre uns drets, cal complir els deures!

CURSET ELEMENTAL DE FOTOGRAFIA

per Rafael M.ª Martínez

Alguns mots sobre l'Esterescòpia. — Obtenció dels tons calents.

Hem vist fins ara com cal procedir per a revelar i fixar un negatiu i la forma d'obtenir els positius sobre paper, havent també fet esment d'algunes regles sobre la presa de vistes, ús del diafragma, etc. Cal, doncs, recomençar de nou per ço que es refereix a l'estereoscòpia? Són massa comuns a les dues branques de la fotografia — plana i estereoscòpia — els principis bàsics elementals en què es funda, per haver de repetir-los ací. Solament farem unes petites observacions, palesant aquells punts on és més evident la diferència, a saber:

Presa de vistes. — Hom ha de tenir en compte que perquè l'efecte estereoscòpic assoleixi el seu màxim relleu, és precís disposar d'un primer terme, no més lluny de 5 metres que, mentre no sigui insignificant del tot, pot ésser tan petit com es pugui disposar. Quan més termes tinguin les vistes — sempre, naturalment, que no resultin massa enfardegades —, més efecte causarà la vista en l'observador. Tots els plànols han de presentar una nitidesa mínima, en el ben entès que aquesta no ha d'ésser massa exagerada, com fins fa poc hom creia. Per tant, serà necessari disposar d'una escala de profunditat de focus adequada a l'objectiu, per fer ús en cada cas del diafragma més gran possible, per a comprendre amb una nitidesa mínima els darrers plànols, partint d'un focus aplicat al primer o segon terme. (Sempre que sigui possible, la preferència ha de donar-se al primer terme, però si per poder comprendre tots els termes que inclou la vista amb la nitidesa indispensable, es fa precís enfocar més endarrera del primer terme, no s'ha de dubtar en fer-ho).

Exposició. — Ha de calcular-se amb un fotòmetre i sempre que hi hagi contrastos violents, o sigui contrallum o coloracions massa contraposades sobreexposeu un xic

Revelatge. — Ha d'ésser un xic lleuger, sense que sigui massa curt. Els negatius que tenen millors condicions estereoscòpiques són aquells que tenint una gran riquesa de detalls, tenen negres no gaire opacs.

Positivat. — En tons negres no cal fer cap excepció en relació amb el tiratge damunt papers al bromur, car el procediment és el mateix.

Hom procura usar sempre la mateixa font lluminosa i habitar-se a la mateixa emulsió positiva i es revela amb el revelador al metol-hidroquinona que vàrem donar en el capítol dels papers i si els positius s'agrisessin, hom augmentarà la dossi de bromur.

Totes les altres condicions com fixat, rentat, esmerçament dels ecrans, etc., etc., són ies mateixes que per a la fotografia plana. Mereix, no obstant, paràgraf a part l'obtenció de positius amb plaques de tons calents, avui dia les més usades, per la formosor de les imatges obtingudes.

Esmerçant les plaques a tons calents, s'exposa el negatiu en contacte amb la placa positiva en la mateixa forma que per al paper, però fent ús, naturalment, del xassís inversor. (Car ja és sabut que les dues imatges dels negatius han d'ésser invertides en el moment del positivat, per que l'efecte de relleu tingui lloc). A 15 centímetres d'una bombeta elèctrica esmerilada de 100 bugies, es dona de 15 a 40 segons de «pose», segons el to que es vulgui obtenir. Poca exposició donarà to fred (negre calent, sèpia, xocolata, sèpia vermellós i vermell) i més exposició to més calent. Es tindrà cura de donar la mateixa exposició a un costat que a l'altre, car sinó hi hauria diferències d'intensitat i fins de tonalitat.

Per revelar les diapositives esmerçarem:

Del bany H, descrit en el número 4, pàgina 37 d'aquesta Revista; prendrem 31 centímetres cúbics i hi afegirem 0'6 grams d'hidroquinona i una vegada dissolta aquesta afegirem 22 centímetres cúbics de la solució C, que també es troba en el dit número i al total s'hi afegeix 4 c. c. de solució de

EL PLAER DE RETRATAR i demés GUANYAR DINERS,

s'obté amb la pel·lícula HAUFF la qual per aital finalitat ha obert un CONCURS PERMANENT això és; tota fotografia obtinguda amb la pel·lícula HAUFF pot valdre al seu remitent 600 ptes de premi.

EXIGEIXI, DONCS, LA PEL·LICULA **Hauff**

Alhora que poden pendre part en dit CONCURS tots els aficionats que consumeixin pel·lícula HAUFF, els fem present que resten amb plena llibertat per a remetre aquells motius que més els hi plaguin.

Al començament de cada trimestre, es distribuiran 76 premis de 15 a 600 ptes.

Demaneu, doncs, les condicions especials per què es regeix aquest CONCURS, a totes les tendes d'articles fotogràfics, o bé al nostre representant de

HAUFF A. G. Stuttgart - Feuerbach

GASPAR MAMPEL

Diputació, 294

BARCELONA

Boada i Campaña

Tallers, 17 - Telèfon 19725

ESPECIALITAT EN MATERIAL PER
A PROCEDIMENTS PIGMENTARIS

Stock en Plaques Pancromatiques

ARTICLES FOTOGRÀFICS

Lamarca i Herrera

TALLERS, 50 - Telèfon 21526 - BARCELONA

...al carrer de SANT PAU, 6

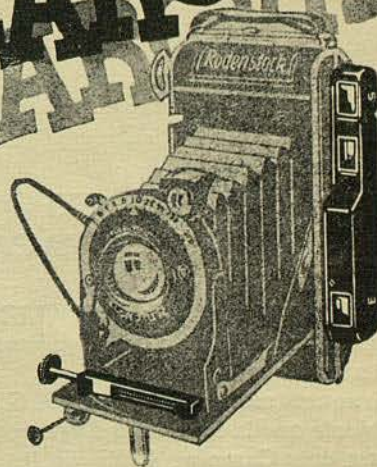
CASA BAGUÉS

Telèfon 14237

és on trobareu sempre les millors joies i aparells fotogràfics d'ocasió.

COMPRA-VENDA I CANVI
PENSEU-HI!

Rodenstock CLAROVID

és la càmera perfecta

i de preu econòmic per a Roll. fim 6x9 amb telèmetre acoblat.

«CLAROVID» deu tota la seva capacitat superior, al objectiu RODENSTOCK i al telèmetre òptic, la qual ha estat objecte d'un seguit d'anys d'experiència i de treball.

Demaneu-ne prospectes especials al representant
GASPAR MAMPEL, Diputació, 294, (Barcelona)
Establiments Optics G. RODENSTOCK, Munich.

Els anunciants d'aquesta revista són protectors de la mateixa. ¡Compreu-hi!

MOBLES ALTABA

PER A OFICINES, DESPATXOS I SIMILARS

Tallers, 29, 31 i 71 - Tel. 17445 - BARCELONA

COPESES I MEDALLES

PER A CONCURSOS

Vda. de E. Segura

CLARIS, 19

Telèfon 10782

LA PINACOTECA HIGINI GARCIA (Successor de Gaspar Estuatjes)

AFICIONATS!!

Fent emmarcar les vostres alses en aquesta casa guanyareu en prestigi artístic.

Passeig de Gràcia, 34 - Tel. 13704 - BARCELONA

MASÓ

BARRETERIA DE PRIMER ORDRE

Ronda Universitat, 4 - Tel. 19893 - BARCELONA

RECLAMGRAF

ANDREU MIR
ARTS GRÀFIQUES

Provença, 287 - BARCELONA - Telèfon 71177

DE L'EXTRANGER

EXPOSICIÓ DE FOTOGRAFIA D'ACAMPADES

El CAMPING CLUB de CATALUNYA, ha rebut una invitació oficial per a l'*Internacional Camping's Photographic Exhibition* que organitza el «Camping Club of Great Britain & Ireland» el dia 16 del vinent mes d'abril a Londres.

Amb aquets motiu el C. C. C. -O. G. d'A.- ha cregut que la participació de Catalunya no podia mancar-hi, i a l'objecte que la fotografia d'acampada de la nostra terra estigui dignament representada i no desmereixi al costat dels Camping Clubs de les altres nacions, fa una crida als acampadors y muntanyencs de casa nostra perquè hi col·laborin i enviïn a aquest organisme fotografies, siguin de campaments socials, particulars, etc., que s'avinguin al susdit tema, les quals, una vegada seleccionades, s'ampliaran al format de 18 per 24 i seran enviades a Londres.

El termini per a la presentació de les proves de qualsevol format que siguin finirà el dia 13 de març vinent, i aquest organisme internacional d'acampada espera que els nostres acampadors no s'inhibiran davant aquesta ocasió per tal de demostrar la importància del nostre esport a Catalunya.

Hores d'oficina, de les 19 a les 21 els dilluns, dimarts i dijous. Els dissabtes, de les 16 a les 19.

bromur al 10 per 100, completant-se el volum fins a 200 c. c. Aquest bany ha de tenir una temperatura entre 16-20 graus C.

Es revela fins que els blancs, vists per transparència, presentin tot el detall, tenint en compte que els tons freds baixen d'intensitat i el vermell augmenta molt quan s'eixuga, si bé presenta un to groc, molt lleig mentre es fixa i resta mullat.

Per a fixar pot usar-se el fixador donat rebaixant amb un altre volum d'aigua, però és millor usar una solució d'hiposulfit de sosa al 15 per 100 amb exclusió d'àcid.

Es rentarà, després en aigua corrent, durant mitja hora i es posaran a assecar.

Els tons vermells, si hom vol, pot virar-los en tons que varien del porpra fins al blau, mitjançant la solució d'or, tal com ho indicàvem en el número anterior.

Per a finir. — Amb les descripcions que hem fet, no hem aspirat més que a donar una guia al que es llença pel camí fotogràfic, que si té dificultats no és dels més difícils de recórrer, oferint, per altra banda, al que es decideix seguir-lo, perspectives insospitades i moments de gran satisfacció, els quals una vegada viscuts, hom no pot oblidar jamai. Per això ens hem limitat a descriure superficialment les operacions més elementals de la fotografia, deixant per a mestres més consumats la tasca d'illustrar al lector en els aspectes superiors de la Fotografia artística o industrial, documental i científica, com segurament tindrem ocasió de veure damunt d'aquestes planes de la nostra primera revista Fotogràfica Catalana. Si amb el nostre treball hem pogut contribuir a que algun aficionat hagi retrobat el bon camí per on seguir fruit de les bones estones que aquesta afició nostra comporta, ens considerarem més que satisfets.

SALONS I EXPOSICIONS

EL X CONCURS ANYAL DE L'AGRUPACIÓ FOTOGRAFICA DE CATALUNYA

Sempre que hem visitat la sala de l'Agrupació ens ha cridat l'atenció la cura amb què hom observa en aquesta entitat les prescripcions que una bona tècnica fotogràfica imposa. En totes les exposicions que hem tingut ocasió d'admirar a casa nostra hem remarcat el progrés conscient que en tal aspecte van obtenint els aficionats catalans; però, és a l'Agrupació on són més rares les proves «dures», «grises», pobres en fi, de valor tècnic. Això, hom no pot negar-ho, és una qualitat molt estimable; però, examinant les obres que enguany ens ofereixen els components de l'A. F. de C., rumiant sobre la delicadesa d'execució que presenten gairebé totes les col·leccions, se'n acut pensar si aquesta cura en el procediment, si aquest desig de superació que sembla presidir les produccions de la majoria dels expositors, no arriba a ésser tant obsessionant que ofega els impulsos naturals del temperament de cadascú, malmetent audàcies que s'insinuen i submergint el conjunt de la producció en una mena de dolcesa que recorda aquells llacs d'aigües on un hom troba a mancar alguna cosa que trenqui la monotonia regnant, encara que sigui un senzill jonc.

Hem cregut — potser són solament fantasies de la nostra imaginació — hem cregut veure anhels incipients, com lleugeres batzegades, que volguessin imposar-se al to adoptat, però ha mancat el coratge necessari per a trencar el motillo al qual els ulls s'han abituat. Cal fer algunes excepcions: Campanyà, per exemple, guanyador de la medalla d'or en la secció de pigmentaris, amb tres bromolis, tots ells d'assumpte clàssic, però vists fotogràficament, amb visió de qui sap

adaptar-se als angles i perspectives pròpies d'un art, que ha de manifestar altres formes de veure i plasmar les coses que les corrents en les altres arts plàstiques. En la prova de l'arada — no sabem el títol — tota l'energia comportada per l'esforç dels cavalls ha estat captada per l'encertada elecció de l'angle escollit, mentre el pagès, gairebé endevinat, dels fons, ens tanca, per dir-ho així, l'interès del quadre, fent-lo retrocedir novament sobre les bèsties, augmentant amb la doble percepció, aquella força i aquells impuls, que de bell antuvi ens va atraure. L'altra prova, un guarda-agulla, està avalorada per un estudi curosament fet de la perspectiva i de les línies de l'assumpte, que condueix l'interès de l'observador des del negre intens de la figura — primer terme frapant — vers l'infinit, a través d'una gama, cada vegada més subtil, de boira i siluetes imprecises. Més atrevit, potser, se'n manifesta aquest autor en la secció de bromurs; però ací, no ha procedit amb el mateix mirament i alhora que ha desatès la qualitat, la seva audàcia l'ha portat a assumptes d'una originalitat discutible, si exceptuem el tren, que té una perspectiva bonica.

El primer premi de pigmentaris corresponent als socis debutants en el concurs, correspongué a Batllés, que presentà tres retrats al bromoli, dels quals, el de l'home, per la seva execució, col·locació del model i per l'expressió obtinguda, és el més frapant. Els altres dos són així mateix dignes del seu autor i volent ésser exigents hi podríem demanar un xic menys d'insistència en la intervenció.

Francesc Estrany, recent entrat en les lluites fotogràfiques, ha obtingut el primer premi en bromurs, segona categoria. La cura amb què estan realitzades les seves proves, la pulcritud de llur execució és sorprenent. Són d'una tècnica d'expert. I tot essent assumptes coneguts i temes, inclús pictòrics, hom hi troba alguna cosa d'ufana expressió en aquestes proves que fa concedir de seguida a llur autor un vot de confiança per a l'avenir.

El reste de les primeres categories repeteixen excessivament temes ja massa vistos. Hi ha una visió de Núria, de Godó, amb un bonic efecte de llum; però l'enquadrat no ha estat just. Una mica menys d'alçada en aquesta prova hauria anat molt bé.

Cèsar Boada presenta uns retrats, un dels quals, l'home amb pipa, és molt elegant de factura i encertadíssim de tonalitat. Un bromolí amb un cel frapant, d'aquest autor, és també un paisatge que crida l'atenció. González té una escena al moll ben aprofitada, fent molt goig els tocs de llum que es reflexen damunt l'aigua en la part superior.

En la categoria d'honor, J. Pla presenta un tríptic d'assumpte, que podríem qualificar de literari. És digne d'assenyalar-se aquest intent, malgrat que, aquesta vegada, l'autor no hagi pogut sortir-ne airós: resulta monòton la repetició del tema en les tres proves de què es compona i poc encertat el to escollit a produir la sensació de misteri amb que s'ha volgut reforçar la idea de la Mort; però és també notori que les proves, especialment les dues laterals, tenen una bona execució, que palesa una vegada més la mà del seu autor.

Carbonell té tres assumptes de tema marroquí, inacabable font d'inspiració per aquest autor, dels quals el negre és el de més efecte, pel relleu que té. Tal vegada, restant importància al fons i tractant solament el bust, hauria estat aquesta figura un dels millors quadros del Saló.

Hi havia també un carrer nevat que formava col·lecció amb una vista de la Plaça de Catalunya i una altra de Girona, la paternitat de les quals ens atrevim a atorgar a J. Porqueres, per bé que no hi constés: dintre del tema clàssic, són assumptes ben vistos, d'aquells que sempre agraden. Amb una execució més vigorosa, tal com semblen preferit els autors moderns, aquesta col·lecció hagués atret favorablement l'atenció del Jurat.

En la secció estereoscòpica, que no desvetlla l'interès dels concursants, car era una exhibició ben migrada, ens agradaren les col·leccions de B. Oliver, J. M. Vilaseca, J. Coll i F. Cabot.

CRISEJUS

«IV Concurs de Fotografia de l'ASSOCIACIO INTIMA DE FOTOGRAFIA»

Per no haver-me estat possible visitar l'exposició d'aquestes obres quan figuraven en l'estatge de l'A. F. de Catalunya, vaig ésser atentament invitat per alguns dels dirigents de l'Associació Intima de Fotografia tan bon punt foren exhibides a Olesa de Montserrat.

S'esqueia ésser un jorn festiu quan acompanyat d'alguns amics d'aquella entitat ens trasladàrem a Olesa. No cal dir que fórem rebuts per una nodrida representació de companys, tots ells aficionats i entusiastes de l'Art fotogràfic, residents en aquella vila, els quals, després de les presentacions de consuetud, ens portaren en pocs minuts, per no dir segons, al mateix peu del lloc on era feta la instal·lació: a la Casa de la ciutat (abans hotel Gori).

Amò tot, però (com que la visita fou feta exclusivament amb caràcter particular i no com a dirigent d'Art de la Llum), ja que una gran majoria dels expositors d'aquest IV Concurs s'interessaven per saber quina apreciació feia de les seves obres, després d'alguns precés arribaren a obligar-me a que els prometés per endavant que, un cop vistes totes les obres exposades, digués el que hi cregués oportú, sempre, naturalment, dintre de la meua modesta opinió, distinció que agraeixo moltíssim, més encara havent-hi un gran nombre d'obres d'una vàlua i sentit artístic força notable.

Per tant, doncs, encarat amb el lema: «Montserrat» he de posar de manifest que aquella obra que representa «El camí del fossar» en la qual s'hi dibuixen aquell parell d'homes de poble o bé rodamons sense casa, entenc que tant per la seva vàlua i el sentiment artístic amb què ha estat concebuda i enquadrada, és la millor

de totes les que han estat presentades a Concurs. Tot seguit, però, en vaig veure'n una altra: (aquella que hom titula «Matí de boira») i que us fa la impressió que contempleu un dibuix al carbó) també molt notable i bella.

Per la meua part i — ho repeteixo — sempre sota el meu modest criteri, he de fer present a l'autor, que sento a l'ànima que cap d'aquestes dues obres no hagi tingut més sort; i encara que no tinc l'honor de conèixer a aquest artista, no puc menys que felicitar-lo i encoratjar-lo, puix serà molt probable que en l'avenir, seguint el camí que s'ha traçat, obtingui grans triomfs, naturalment sempre i quant trobi en l'aspror del mateix qui sàpiga prescindir d'impressionismes o influències de gust personals, que és com jo entenc que hom ha de jutjar aquelles obres que li siguin posades davant dels ulls. Amic! No defalliu un sol instant! Seguiu el camí emprès, que tard o d'hora el sentiment i gust artístic que posseïu us farà arribar a la fita que per dret mereixeu. Cal que hom sàpiga aguantar les ventades; passades aquestes, tot torna a restar en el seu lloc.

Aquell paisatge que hom titula «Placidesa» i que representa una vorera riera, hem plau molt per aquelles mitges tints, dolces i enquadrat admirables.

L'obra que hom titula «Les víctimes», i que representa un recó de cuina on hi apareixen un conill, una perdiu, eines tallants, tapadores i altres estris, és una composició d'un tallat justíssim, i al meu judici una obra de gran valor artístic.

«D'altre temps» a primer cop d'ull, tant per les llums i valors que s'hi destaquen com per la visió, execució i tallat, us fa pensar que teniu davant dels ulls l'esboç d'alguna obra que us recorda a Gustau Doré.

De les 3 obres del lema: «Tot caminant», l'única que em diu quelcom és aquella que hom titula «Garbí», precisament per la seva simplicitat i enquadrat. En canvi, la de «Vers el Llobregat» i «Camí veïnal» s'haurien mantingut en una millor situació si no haguessin estat executades amb excessiva grisor.

Aquell «Paisatge», enquadrat en primer terme per una llengua de carretera, uns arbres mancats de fulla i que té per fons un petit i joliu poblet ajegut al faldar d'unes vessants de muntanyes altes, tant per la llum que s'hi mou com per l'encert del moment en què fou impressionat, diu bé.

L'obra «Marinenca», o detall del port natural de la vila de Cadaqués, que representa unes barques de pescadors, entre les quals resten esteses al sol unes xarxes i, complementant el fons, part del poble reflectit damunt de l'aigua transparent i brillant d'aquella platja assolellada, resulta un motiu decoratiu força agradable.

L'autor de «Sa» demostra posseir una visió clara i precisa de l'assumpte, i fa preveure, amb el conjunt presentat aquest any, que a no tardar gaire assolirà un dels llocs més preeminents.

Es també molt ben vista i enquadrada l'obra «Fulle-raca», o sia aquell camí carreter tot cobert de fulles caigudes a través dels dies de pluja i de vent.

Aquell prat verdejant, on pasturen tranquil·lament unes vaques, i que té en terme mig una espessa arbreda i al lluny unes muntanyes que en aquelles hores del «captard» són besades per una pesant i lluminosa nuvolada, és una obra que no passa de bonica.

Amb tot i ésser d'un tamany molt reduït, l'obra «Petitesa» (que si mal no recordo grafia uns pollanços), m'ha corprès, perquè dona la sensació de que hom es delecta davant d'un dibuix d'una perfecció extrema.

Es molt de doldre que l'obra «M. M.» sigui quelcom empastada. Si aquell assumpte, per les llums que s'hi mouen, hagués estat traspasat amb una mica més de suavitat al damunt del paper gelatinós, estic seguríssim que hauria guanyat en boniquesa i qualitat. En canvi, l'obra que s'assenyala amb «M. R.», resulta ésser d'un ortocromatisme i valors estimables, éssent alhora un assumpte molt ben tallat i àdhuc quelcom pictòric.

Ara bé: ja que estem en plena dissertació fotogràfica, em permetré remarcar a l'autor d'aquell assumpte

del «Port» o «Platja» del poble mariner de l'Escala, que és molt llastimós que l'hagi presentat a concurs tal com deia el clixé; jo crec que si s'hagués tingut en compte l'eliminació d'aquell primer terme tan negre i se li hagués donat una mica més de celatge, acompanyant aquest d'uns minços núvols, no hi ha dubte que hauria guanyat en bellesa, i àdhuc assolit classificar-se.

Com sigui, però, que aquesta visita fou feta amb molt poc temps, perquè alguns dels amics que m'acompanyaven havien de tornar aquell mateix matí a la Ciutat comptal, em vaig veure precisat a cloure aquesta ressenya que pel meu gust hauria estat extensíssima ja que les diverses i nombroses obres que figuraven en dita exposició eren moltes d'elles mereixedores d'assenyades consideracions i elogi, i més encara tractant-se com es tractava aquest any, d'elements d'aquella localitat que havien fet un «tour de force» a l'objecte d'estalonar els que podríem dir-ne ja reconeguts artistes dintre el clos d'aquesta associació, em concretaré a fer palès el meu agraïment per les moltes atencions rebudes i a posar de manifest que és molt agradable veure com tots els amics d'aquesta associació es preocupen de superar-se. A desgrat de topar amb els inconvenients d'una població que no té ni de bon tros els elements i assumptes que tants sols amb quatre passes trobem aquells que vivim a Barcelona, per la fàcil i còmoda manera de traslladar-nos als indrets on es possible grafiar instants i coses verament artístiques i belles.

En fi: com que conec d'apropr el que representa un esforç d'aquesta mena, no puc per menys d'ajuntar la meua felicitació més cordial a les moltes que ja han rebut aquests amics en el seu camí, els quals, a no tardar, (i d'això n'estic convençut per endavant) en exhibicions futures sabran conquerir cadascú per sí i amb l'entusiasme que els caracteritza, una màxima puntuació en les seves produccions, l'elogi de les quals he deixat apuntat en aquesta noble i modesta ressenya-crítica.

N. RICART

CENTRE AUTONÒSMISTA DEL COMERÇ I LA INDUSTRIA

La secció especial de fotografia ha celebrat el seu concurs 1933 essent-ne moltes les obres presentades, algunes d'elles força notables i interessants, tan per la seva concepció com per l'execució acurada; en tot gosariem dir que la majoria de les obres exposades adoleixen d'ésser de caient documental, o bé pobres de concepció artística, encara que cal reconèixer que n'hi ha que es veu que el seu autor domina perfectament la tècnica, però estan mancades en els seus assumptes de vibració emocional; són moltes les obres que si l'autor hagués posat una mica de ganes de fer que com artístic n'hauria tret molt més partit, car les condicions bàsiques no els hi manquen pas, tenint la confiança que en el pròxim concurs sabran superar-se a sí mateixos ja que tenen alguns companys de secció que els hi poden assenyalar el camí a seguir per a desfer-se d'alguns prejudicis que els priven de fer Art fotogràfic en el més ample sentit artístic.

II SALO DE FOTOGRAFIA ARTISTICA A MÀLAGA

El passat mes de gener es celebrà a Màlaga el II Saló de Fotografia Artística, organitzat per l'«Associació Lliure d'Artistes» d'aquella capital.

Segons el que publica el magazine «Estela», revista gràfica d'aquella localitat, ha estat un Saló digne de mencionar per la gran quantitat i qualitat d'obres exposades i per la diversitat de regions que hi han concorregut.

Ens és molt plaent de fer constar que la col·laboració catalana ha influït moltíssim en l'èxit de l'exposició segons manifesta la dita revista.

Per a donar un lleu reflexe de la importància d'aquesta col·laboració, cal anotar que hi han concorregut les primeríssimes figures com R. M. Martínez, Dr. J. Pla Janini, A. Arissa, J. Pascual, E. Aznar...

A més d'això cal remarcar també i felicitar els senyors Arissa i Dr. Pla, per haver-se fet mereixedors de la primera i segona medalla d'argent, respectivament, amb llurs obres «El perseguit», i «Bodegó».

Ens ha impressionat la reproducció de l'obra mereixedora de la medalla d'or, la qual porta per títol «Nuve de Polvo», de J. Matutano, de València.

Així mateix, de València, han guanyat la primera i segona medalla de bronze els Srs. J. Blanc i V. Peydró, respectivament. La tercera de bronze ha estat adjudicada a F. Marquès, i una menció honorífica a Stuyck, ambdós de Màlaga.

En repetir la felicitació als nostres bons amics que ens representen tan dignament a totes les manifestacions d'aquest caire, la fem extensiva també als valencians i malaguenys llorejats, i molt especialment a l'«Associació Lliure d'Artistes» per l'organització d'aquest Certamen. Es amb actes així que, entre tots els germans d'Ibèria, hem de laborar pel millorament i progrés de l'Art fotogràfic.

ACTIVITATS

GRUP FOTOGRAFIC DE L'ORFEO GRACIENC

Dia 11. — Sortida al Riu Llobregat a les 3 en punt. Punt de reunió, Plaça d'Espanya, per agafar l'auto-òmnibus.

Dia 18. — Sortida en autocar a Vilanova de Sau.

Dia 21. — Secció de projeccions de diapositives a càrrec de varis socis.

AGRUPACIO FOTOGRAFICA «SAINT VICTOR»

Dia 11. — Excursió fotogràfica al Monestir de Sant Cugat del Vallès. Reunió: Estació del Nord, a les 6'05. Retorn el mateix dia.

Dia 25. — Excursió a Canovelles. Reunió: Estació del Nord, a les 6'25. Retorn a les 12.

CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA SECCIO DE FOTOGRAFIA

Dia 4. — Excursió al Montseny.

Dia 11. — Excursió a Santa Maria de Besora, Llaers i La Farga.

Dia 15. — Sessió de projeccions explicades pel senyor Josep Rovira, sobre «Retaules Medievales».

Dies 18 i 19. — Excursió a Gorges del Montsant, Ull de Molins i Margalef.

Dia 22. — Sessió de projeccions explicades pel senyor Delmir de Caralt i la senyora Pilar de Quadras, sobre «Europa Central».

Dia 25. — Excursió de Tiana a Reixac (Un matí).

SECCIO FOTOGRAFICA DEL PARTIT NACIONALISTA CATALA

La Secció fotogràfica del Partit Nacionalista Català, continuant la tasca de divulgació fotogràfica que s'ha emprès, ha organitzat per al present mes de març un curset pràctic de fotografia, comptant amb el desinterèsat concurs del nostre particular amic En Narcís Ricart.

Aquest curset començarà amb una excursió que prèviament serà anunciada per la premsa, procedint-se en dies successius al revelatge, positivat i ampliació dels clixés obtinguts en l'esmentada excursió.

L'anunci del curset ha desvetllat gran interès entre els socis del P. N. C. amants de l'Art fotogràfic, i tot fa preveure que aquest es veurà concorregudíssim.

El dia 10 del passat mes de febrer s'inaugurà l'exposició d'obres foto-pictòriques, que presentà al nostre estatge En Narcís Ricart. No cal dir que es vegé molt visitada, mereixent cada una de les obres exhibides calorosos elogis dels concurrents.

AGRUPACIO FOTOGRAFICA DE L'ATENEU OBRER MARTINENC

Seguint el costum de cada any i a prec dels molts socis ingressats de bell nou, aquesta Agrupació té en preparació uns Cursets per al coneixement general de la Fotografia, la dada dels quals tant bon punt hom sàpiga el nom dels conferenciant, es donarà avis des d'aquesta Revista i per mitjà de la premsa.

Dia 11 de març: Excursió a GUALBA i Gorc Negre. — Demaneu-ne detalls a la Secretaria de l'Agrupació. Guia: senyor Sarrias; Vocal: senyor Ribas.

SECCIÓ FOTOGRAFICA DEL C. B. S. PARTHENON

Reunits en Junta General Ordinària els socis d'aquesta Secció s'acordà nomenar la següent Junta Directiva:

President, D. Tomàs Miarnau; Sots-President; don Ferran Rialp; Secretari, don Josep Maria Llosà; Tresorer, Joan Ibàñez; Comptador, Joan M. Torrellas; Vocal 1, Josep Torrents; Vocal 2, Lluís Millan; Vocal 3, Josep M. Ibàñez; Vocal 4, Emili Adrià.

Programa pel mes de març

Dia 6, a les 10 de la vetlla. — Projeccions de diapositives.

Dia 11. — Excursió fotogràfica a Montmany i Puiggraciós.

Dia 13. — De 7 a 9 de la vetlla: Consultes i canvis d'impressions.

Dia 20. — A les deu de la vetlla: Junta Directiva.

Dia 25. — Excursió fotogràfica a Viladrau.

Dia 27. — De 7 a 9 de la vetlla: Consultes i canvis d'impressions.

Per a detalls sobre les excursions adreçar-se a Secretaria.

AGRUPACIO FOTOGRAFICA DE CATALUNYA

Ha tingut lloc en el local de l'Agrupació el curset de pigmentaris a càrrec de l'expert pigmentarista En Claudi Carbonell.

Un nodrid grup d'alumnes ha estat enguany els que han acollit les demostracions del mestre, amb un veritable entusiasme, que ens fa creure amb optimisme que en les properes exposicions un nou esclat de novells pigmentaristes donarà a conèixer el fruit aplegat en aquest curset.

El professor i soci Sr. Carbonell, ferm entusiasta i divulgador de la fotografia, finalitzà les seves demostracions amb unes classes de «Transports», les lliçons dels quals són les primeres que sobre aquest procediment es donen en el local de l'Agrupació.

Segueixen ara a càrrec del mateix professor, els cursets de tintes grasses, gomes, fressons, amb les corresponents lliçons de contratipus.

Està anunciat també per a data propera, un interessant curs de retoc de negatius i positius, a càrrec d'experts coneixedors d'aquest trucatge.

El dia 9 de març a les 10 de la vetlla, tindrà lloc una projecció de diapositives a càrrec de J. M. Vilaseca.

El dia 23 de març també a les 10 de la vetlla, es projectarà en el local de l'Agrupació una interessant col·lecció de films de 16 mil·límetres.

GRUP FOTOGRAFIC DE L'ORFEO GRACIENC

El prop passat dia 10 el nostre volgut consoci Andreu Mir, tingué la gentilesa d'oferir-nos una sessió interessantíssima d'Art fotogràfic. Començà per una demostració pràctica del seu neo-procediment, bromotinta, demostrant amb una facilitat corprenedora la manera de transformar una prova vulgar en una foto artística; pel qual demostrà que si es domina aquest trucatge poden obtenir-se efectes sorprenents, car repetí la demostració varies vegades i en diferents interpretacions.

A més donà una conferència en forma de conversa, dissertant sobre el tema «originalitats fotogràfiques», esmentant conceptes que feren néixer en els reunits desitjos d'explorar i estudiar les suggerències exposades. El senyor Mir donà en aquesta conferència

una modalitat no acostumada, invitant al seu auditori a dialogar amb ell sobre els conceptes exposats; això va fer que el senyor Font encetés amb ell el diàleg, i seguint l'exemple hi intervingueren els senyors Oliver, Mas, Basas i Tarrés. De la manera de portar la conversa, se'n dedueix una sana ensenyança que voldríem s'anés generalitzant entre les entitats fotogràfiques, en la creència que fóra un bé per a tots els aficionats a l'Art fotogràfic.

T. B.

AGRUPACIO FOTOGRAFICA ICARIA

Dio 25 de març. — Excursió fotogràfica a Sant Llorenç de Munt, Coll d'Estenalles, Montcau, Els Obits, Cova del Drac, La Mola i Matadepera.

Curset de fotografia

Ha donat començ el curset de fotografia, anant la primera lliçó a càrrec del senyor Raimond Costa, qui versà sobre el tema «L'òptica Fotogràfica».

La sala d'actes s'emplenà d'amants de la fotografia que seguiren amb força atenció la notable disertació del conferenciant, el qual ens demostrà el seus amplis coneixements en la matèria.

El següent divendres, dia 16, es començà el curset pràctic a càrrec del senyor Mateu Bausells. Els que assistiren a la primera lliçó, emplenaren el nostre laboratori, freturosos de copsar els ensenyaments d'un mestre com és el senyor Bausells.

Ens féu una demostració de «Revelatge de negatius» de la qual en traguérem una profitosa ensenyança, que no dubtem que els assistents hauran aprofitat.

En divendres successius anirà desenvolupant el Curset amb:

Rebaix i reforç de negatius.

Estereoscòpia.

Còpies per contacte.

Viratges.

Engrandiments.

Tallat i enquadrament.

Acabat aquest Curset se'n començarà un altre respecte als procediments pigmentaris següents:

Bromolis.

Carbons.

Fressons.

Gomes.

A primers del mes passat, aquesta Redacció correspongué a la invitació que li fou feta per les Seccions Pro-Cultura i Fotogràfica de l'Ateneu Obrer Martinenc, concorreguent a una sessió de Cinema d'Estudi.

Abans que res tot i no ésser de la nostra competència els temes «cinematogràfics», hem de remarcar que en la projecció de la tan interessantíssima cinta «Romança Sentimental» (que ja coneixíem i de la qual havíem assaborit el dolcíssim regust de perfecta visió artística) és una obra on hom hi aprèn força, ja que pel seu sentit fotogràfic en sí us grafia un seguit d'assumptes i visions úniques dintre d'una modernitat i conjunt artístic imponderables d'un temperament d'artista excel·lent. En poques paraules: cal no deixar d'admirar aquesta cinta, puix és on hom es dona perfecte compte del molt i bell que es pot arribar a fer amb un xic d'enginy i gust davant del paisatge de mar o de muntanya.

Ens causà una fortíssima impressió el film titulat «La línia general» el qual representa amb forta cruessa la lluita entre l'economia individual i la necessitat col·lectiva en el camp soviètic.

Acabades de passar a la pantalla ambdues produccions tan notables, feia bo de sentir els diversos comentaris dels aficionats fotogràfs que hi eren en abundor. Tant de bo que d'aquestes tasques culturals alguns d'ells arribessin a estudiar la forma de produir quelcom que descobris nous horitzons.

Felicitem els organitzadors de l'Ateneu Obrer Martinenc per la tasca eficient i evolutiva que d'un temps ençà es preocupen de fer de cara als entusiastes de la fotografia, gairebé tots subscriptors nostres.

STRONG